

EBA/GL/2014/14

23 grudnia 2014 r.

Wytyczne

w sprawie istotności, zastrzeżonego charakteru i poufności ujawnianych informacji oraz częstotliwości ujawniania zgodnie z art. 432 ust. 1, art. 432 ust. 2 i art. 433 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

Spis treści

Wytyczne EUNB w sprawie istotności, zastrzeżonego charakteru i poufności ujawnianych informacji oraz częstotliwości ujawniania zgodnie z art. 432 ust. 1, art. 432 ust. 2 i art. 433 rozporządzenia (UE) nr 575/2013	3
Tytuł I – Przedmiot, zakres i definicje	4
Tytuł II - Procesy i uzgodnienia wewnętrzne	5
Tytuł III – Względy odnoszące się do oceny istotności ujawnianych informacji	6
Tytuł IV – Względy odnoszące się do oceny zastrzeżonego lub poufnego charakteru ujawnianych informacji	8
Tytuł V – Względy odnoszące się do oceny potrzeby ujawniania informacji częściej niż raz w roku	9
Tytuł VI – Informacje ujawniane przez instytucje korzystające z odstępstwa od ujawnienia	10
Tytuł VII – Informacje ujawniane częściej niż raz w roku	10
Tytuł VIII – Postanowienia końcowe i wdrożenie	13

Wytyczne EUNB w sprawie istotności, zastrzeżonego charakteru i poufności ujawnianych informacji oraz częstotliwości ujawniania zgodnie z art. 432 ust. 1, art. 432 ust. 2 i art. 433 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

Status Wytycznych

Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmieniającego decyzję nr 716/2009/WE oraz uchylającego decyzję Komisji 2009/78/WE („rozporządzenie w sprawie EUNB”). Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia w sprawie EUNB właściwe organy i instytucje finansowe dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do wytycznych.

Wytyczne określają stanowisko EUNB w sprawie właściwych praktyk nadzorczych w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego lub sposobu, w jaki należy zastosować prawo unijne w danym obszarze. Zgodnie z powyższym EUNB oczekuje, iż wytyczne będą przestrzegane przez wszystkie właściwe organy i instytucje finansowe, do których są skierowane. Właściwe organy, wobec których wytyczne mają zastosowanie, powinny ich przestrzegać poprzez odpowiednie włączenie ich do swoich praktyk nadzorczych (np. poprzez zmianę swoich ram prawnych lub procesów w zakresie nadzoru), w tym także w przypadku, gdy wytyczne skierowane są głównie do instytucji finansowych.

Wymogi w zakresie sprawozdawczości

Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia w sprawie EUNB każdy właściwy organ ma obowiązek powiadomić Urząd do dnia 23 lutego 2015 r. o tym, czy stosuje się lub zamierza stosować się do niniejszych wytycznych, a w przypadku, gdy nie stosuje się lub nie zamierza stosować się do wytycznych, musi przekazać Urzędowi stosowne uzasadnienie. W przypadku nieprzekazania Urzędowi powiadomienia w wyznaczonym terminie Urząd przyjmuje, że dany właściwy organ nie stosuje się do wytycznych. Powiadomienia należy przysyłać za pomocą formularza znajdującego się w pkt 5 na adres compliance@eba.europa.eu z dopiskiem „EBA/GL/2014/14”. Powiadomienia powinny składać osoby posiadające odpowiednie uprawnienia do zgłaszania zgodności w imieniu swojego właściwego organu.

Powiadomienia zostaną opublikowane na stronie internetowej EUNB zgodnie z art. 16 ust. 3.

Tytuł I – Przedmiot, zakres i definicje

1. Artykuł 432 ust. 1 rozporządzenia (EU) nr 575/2013 przewiduje, że instytucje mogą pominąć jedno lub więcej niż jedno ujawnienie spośród tych wymienionych w tytule II części ósmej rozporządzenia, jeżeli informacji podlegających takim ujawnieniom nie uznaje się za istotne, z wyjątkiem informacji określonych w art. 435 ust. 2 lit. c) (dotyczących strategii w zakresie różnicowania członków organu zarządzającego), art. 437 (dotyczących funduszy własnych) i art. 450 (dotyczących polityki w zakresie wynagrodzeń) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
2. Artykuł 432 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 przewiduje, że instytucje mogą również pominąć jedną lub więcej niż jedną informację podlegającą ujawnieniu zgodnie z tytułami II i III części ósmej, z wyjątkiem informacji określonych w art. 437 (dotyczących funduszy własnych) i art. 450 (dotyczących polityki w zakresie wynagrodzeń) rozporządzenia, jeżeli pozycje te obejmują informacje uznawane za zastrzeżone lub poufne. Artykuł 432 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 przewiduje, że w przypadku pominięcia informacji zgodnie z art. 432 ust. 2 rozporządzenia, instytucje są zobowiązane oświadczyć, że dane informacje zostały pominięte, podać powód ich nieujawnienia oraz opublikować bardziej ogólną informację na temat kwestii objętej wymogiem dotyczącym ujawniania informacji, z wyjątkiem przypadków, w których informacje klasyfikuje się jako zastrzeżone lub poufne.
3. Artykuł 433 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 stanowi, że instytucje ustalają, czy konieczne jest ujawnienie niektórych lub wszystkich informacji wymaganych w części ósmej rozporządzenia częściej niż raz do roku, biorąc pod uwagę specyfikę swojej działalności gospodarczej, tj. skalę działania, zakres działalności, obecność w różnych krajach, zaangażowanie w różne sektory finansowe, a także udział w międzynarodowych rynkach finansowych i systemach płatniczych, rozrachunkowych i rozliczeniowych. Dokonując takiego ustalenia, uwzględnia się zwłaszcza ewentualną potrzebę częstszego ujawniania informacji dotyczących funduszy własnych, wymogów kapitałowych, ekspozycji na ryzyko i innych pozycji narażonych na częste zmiany.
4. W niniejszych wytycznych określono proces i kryteria, które instytucje zobowiązane do wypełniania obowiązków określonych w części ósmej CRR w związku z zasadami dotyczącymi istotności, zastrzeżonego charakteru i poufności informacji, powinny stosować w ramach swoich obowiązków do ujawniania informacji i prawa do ich nieujawniania zgodnie z art. 432 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 („odstępstwa” lub „odstępstwa od ujawnienia”). W wytycznych określono również wytyczne dla instytucji rozważających potrzebę częstszego ujawniania informacji.
5. Niniejsze wytyczne są skierowane do instytucji, od których wymaga się wypełniania obowiązków określonych w części ósmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013 („instytucje”) i do ich właściwych organów. Właściwe organy krajowe powinny dopilnować, by instytucje przestrzegały niniejszych wytycznych podczas oceny istotności, zastrzeżonego charakteru i poufności ujawnianych informacji i częstotliwości ujawniania.

6. Instytucje, przyjmując oficjalną strategię dotyczącą wymogów w zakresie ujawniania informacji, o której mowa w art. 431 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, służącą ocenie odpowiedniości ujawnianych przez nie informacji, w tym ich częstotliwości, powinny uwzględniać wszystkie zalecenia dotyczące istotności, zastrzeżonego charakteru i poufności ujawnianych informacji oraz częstotliwości ujawniania zawarte w tytułach II - V niniejszych wytycznych.

Tytuł II - Procesy i uzgodnienia wewnętrzne

7. Oficjalne strategie oceny odpowiedniości ujawnianych informacji, w tym częstotliwości ujawniania, powinny przewidywać odpowiedni proces stosowania odstępstw polegających na pomijaniu ujawniania informacji zgodnie z art. 432 ust. 1 i art. 432 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz ocenę częstotliwości ujawniania informacji zgodnie z art. 433 rozporządzenia.
8. Proces może stanowić część istniejącego procesu służącego podejmowaniu decyzji związanych z kwestiami ujawniania informacji, o ile charakteryzują go przynajmniej poniższe cechy (pkt a)-g)). Proces powinien być proporcjonalny w stosunku do wielkości, skali i zakresu działalności instytucji i spójny z wewnętrzną organizacją instytucji. Proces powinien co najmniej:
 - a) być zatwierdzony przez organ zarządzający instytucji lub komitet powołany przez ten organ;
 - b) wskazywać jednostkę organizacyjną lub jednostki organizacyjne, kadre kierowniczą wyższego szczebla lub komitety instytucji oraz pracowników odpowiedzialnych za projektowanie, wdrażanie i przegląd strategii dotyczących istotności, zastrzeżonego charakteru i poufności ujawnianych informacji oraz częstotliwości ujawniania;
 - c) gwarantować uwzględnienie w procesie projektowania, wdrażania i przeglądu tych strategii wkładu wszystkich właściwych jednostek i pracowników, w szczególności pracowników ds. zarządzania ryzykiem, jednostki ds. zgodności i wszelkich innych pracowników;
 - d) przewidywać obowiązek podjęcia przez kadre kierowniczą wyższego szczebla lub powołany przez nią komitet ostatecznej decyzji, czy dana informacja powinna zostać pominięta („odstępstwo”) lub czy należy uznać częstotliwość za odpowiednią, po uwzględnieniu odpowiednich propozycji przedstawionych przez właściwą jednostkę organizacyjną lub właściwe jednostki organizacyjne i pracowników odpowiedzialnych za wdrażanie strategii w zakresie istotności, zastrzeżonego charakteru i poufności ujawnianych informacji oraz częstotliwości ujawniania;
 - e) przewidywać odpowiedni proces sprawozdawczości w zakresie wdrażania strategii dotyczących istotności, zastrzeżonego charakteru i poufności ujawnianych informacji oraz częstotliwości ujawniania;

- f) określać odpowiedni stopień przejrzystości w odniesieniu do każdego odstępstwa od ujawniania lub odpowiednią częstotliwość zgodnie z tytułami VI i VII niniejszych wytycznych.
9. Instytucje powinny w pełni dokumentować i prowadzić wewnętrznie odpowiednią ewidencję wdrażania procesu opisanego w ust. 8 oraz ocen dokonywanych przez nie zgodnie z postanowieniami tytułów III, IV lub V niniejszych wytycznych, tak by zapewnić właściwą identyfikowalność i przejrzystość strategii dotyczącej istotności, zastrzeżonego charakteru i poufności ujawnianych informacji i częstotliwości ujawniania (na przykład opracowania ukazujące potencjalne skutki ujawnienia informacji uznanych za zastrzeżone).
10. Decydując się na ujawnienie informacji dotyczących swojej oficjalnej strategii na rzecz spełniania wymogów w zakresie ujawniania informacji określonych w części ósmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje mogą rozważyć załączenie do tych informacji opisu procesu, o którym mowa w niniejszym tytule, a także streszczenie polityki w zakresie istotności, zastrzeżonego charakteru i poufności ujawnianych informacji oraz częstotliwości ujawniania zgodnie z postanowieniami tytułów II - V niniejszych wytycznych.

Tytuł III – Względy odnoszące się do oceny istotności ujawnianych informacji

11. Instytucje mogą pominąć jedno lub więcej niż jedno ujawnienie spośród tych wymienionych w tytule II rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli informacji podlegających takim ujawnieniom nie uznaje się za istotne w świetle niniejszych wytycznych. Z drugiej strony uznanie danej informacji za istotną w świetle postanowień niniejszego tytułu może skłonić instytucje do ujawnienia informacji wykraczających poza obowiązujące wymogi dotyczące ujawniania.
12. Oceniając istotność danej informacji, instytucje powinny przynajmniej uwzględnić, co następuje:
- a) istotność należy oceniać regularnie i co najmniej raz w roku;
 - b) istotność powinna być oceniana zarówno pod kątem jakościowych, jak i ilościowych wymogów dotyczących ujawnienia;
 - c) istotność należy oceniać na poziomie każdego wymogu dotyczącego ujawnienia, a w stosownych przypadkach, w ujęciu łącznym. Instytucje powinny w szczególności ocenić, czy pominięcie wypełnienia określonych wymogów dotyczących ujawnienia uznawanych indywidualnie za nieistotne nie skutkowałoby łącznie pominięciem informacji mogących wpłynąć na decyzje ekonomiczne użytkowników;
 - d) istotność należy oceniać z uwzględnieniem okoliczności i szerszego kontekstu występujących w czasie ujawniania, na przykład wpływu otoczenia gospodarczego i politycznego;

- e) istotność należy rozpatrywać z punktu widzenia potrzeb użytkowników i oceniać na podstawie prognozowanych potrzeb użytkowników oraz przewidywanej istotności informacji dla użytkowników: spełnienie danego wymogu dotyczącego ujawnienia może nie być istotne z punktu widzenia instytucji, lecz może być istotne z perspektywy użytkowników. Dlatego zakres ujawnianych informacji należy dostosować do potrzeb użytkowników i uwzględnić wpływ, jaki ujawnienie informacji będzie miało na zrozumienie przez nich funkcjonowania instytucji i jej profilu ryzyka. Najprawdopodobniej istotne dla użytkowników będą informacje dotyczące tych pozycji, których ujęcie ilościowe przez instytucje wiąże się ze znaczną dozą subiektywności ze strony instytucji;
- f) istotność należy ustalać z uwzględnieniem specyfiki i celu ocenianych wymogów. Nie należy stosować kryteriów jednakowo w odniesieniu do wszystkich wymogów dotyczących ujawnienia. Zwłaszcza w odniesieniu do informacji jakościowych podlegających ujawnieniu mogą być niezbędne szczególne procedury/wskaźniki różne od stosowanych do określania istotności informacji ilościowych;
- g) istotność powinna być pojęciem uwzględniającym specyfikę instytucji. Powinna zależeć od szczególnych cech, działań, ryzyka i profilu ryzyka danej instytucji i nie powinna być oceniana automatycznie na podstawie wielkości/skali instytucji, jej znaczenia na rynku krajowym lub udziału w rynku;
- h) istotność nie zależy wyłącznie od rozmiaru. Jest ona związana ze znaczeniem ilościowym ujmowanym kwotowo bądź znaczeniem jakościowym określanym charakterem danej informacji, takiej jak ekspozycje lub ryzyka, które mogą być istotne ze względu na swój charakter lub wielkość. Ocena istotności wyłącznie na podstawie podejścia ilościowego lub progów istotności nie powinna być zasadniczo uznawana za odpowiednią dla ujawniania informacji;
- i) istotność powinna być pojęciem dynamicznym: zależy od kontekstu ujawnienia, w związku z czym w miarę upływu czasu można ją różnie rozumieć w odniesieniu do różnych ujawnień zależnie od ewolucji ryzyka. Instytucje powinny zwłaszcza uwzględniać ryzyka/działalność gospodarczą, na które są lub mogą być narażone. Bieżące ponowne oceny istotności w miarę ewolucji ryzyka lub zmian okoliczności mogą z czasem doprowadzić do zmiany rodzaju i zakresu ujawnianych informacji.

13. Instytucje mogą wziąć pod uwagę dodatkowe uwarunkowania, jeśli zostaną one uznane za prawdopodobne i obiektywnie uzasadnione.

14. Ocena istotności powinna uwzględniać osąd każdego właściwego pracownika, który może przyczynić się do wzbogacenia oceny istotności ujawnianych informacji, i być przeprowadzana w oparciu o właściwe kryteria i wskaźniki. Stosując ust. 12 w ocenie istotności danej pozycji informacji, instytucje powinny zwłaszcza uwzględnić następujące kryteria:

- a) swój model biznesowy, w oparciu o indywidualne wskaźniki, oraz długofalową strategię;
- b) wielkość, wyrażoną udziałem w wielkościach mierników regulacyjnych, finansowych lub rentowności bądź kwotami nominalnymi, danej informacji lub elementu (ryzyko, ekspozycja) którego dotyczy i dla którego oceniana jest istotność;
- c) wpływ elementu, którego dotyczy dana informacja na rozwój łącznych ekspozycji na ryzyko (wyrażonych w szczególności kwotami ekspozycji na ryzyko lub kwotami ekspozycji ważonych ryzykiem) lub ogólny profil ryzyka instytucji;
- d) istotność danej informacji dla zrozumienia bieżących ryzyk i wypłacalności danego podmiotu oraz rozwoju sytuacji w tym zakresie, mając na uwadze, że pominięcie nie powinno zatajać rozwoju sytuacji w zakresie ryzyka w poprzednim okresie;
- e) amplituda zmian elementu, którego dotyczy dana informacja, w stosunku do poprzedniego roku;
- f) odniesienie informacji wobec rozwoju w ostatnim czasie sytuacji w zakresie ryzyka, jak i potrzeb dotyczących ujawniania, a także praktyk rynkowych w zakresie ujawnień.

Tytuł IV – Względy odnoszące się do oceny zastrzeżonego lub poufnego charakteru ujawnianych informacji

15. Oceniając zastrzeżony charakter danej informacji, instytucje powinny uwzględnić, co następuje:

- a) przypadki uznania informacji za zastrzeżone powinny należeć do wyjątków i dotyczyć na tyle ważnych informacji, że ich ujawnienie znacznie zaszkodziłoby pozycji konkurencyjnej instytucji. Oprócz informacji dotyczących produktów i systemów, które w przypadku ujawnienia informacji o nich konkurentom zmniejszyłyby opłacalność inwestowania w te produkty i systemy, informacje zastrzeżone mogą obejmować warunki prowadzenia działalności lub sytuacji biznesowej istotne z punktu widzenia konkurencyjności;
- b) ogólne ryzyko potencjalnego osłabienia konkurencyjności w wyniku ujawnienia nie powinno samo w sobie stanowić wystarczającego powodu uchylania się przed ujawnieniem. Należy zapewnić dostępność szczegółowego uzasadnienia, które powinno opierać się na analizie skutków ujawnienia informacji zastrzeżonych.
- c) nie należy wykorzystywać odstępstwa od ujawnienia w związku z zastrzeżonym charakterem informacji, by uchylać się od ujawnienia informacji, które doprowadziłyby do pogorszenia sytuacji rynkowej danej instytucji w związku z tym, że informacje te oddają niekorzystny profil ryzyka;

- d) należy ocenić możliwość utraty pozycji konkurencyjnej na przykład pod względem wielkości czy zasięgu lub obszaru działalności. Instytucje powinny wyjaśnić, dlaczego ujawnienie tych informacji dałoby zbyt duży wgląd w strukturę ich działalności.

16. Oceniając poufny charakter danej informacji, instytucje powinny uwzględnić, co następuje:

- a) przypadki uznania informacji za poufne powinny należeć do wyjątków. Może przykładowo dojść do sytuacji, w której w danym sektorze gospodarki występuje na tyle duża koncentracja, że ujawnienie ekspozycji tego sektora skutkowałoby ujawnieniem informacji o ekspozycji danemu kontrahentowi
- b) ogólne powołanie się na poufność nie stanowi wystarczającego powodu do uchylenia się od ujawnienia: instytucje powinny zwłaszcza stwierdzić i przeanalizować, w jakim stopniu ujawnienie danej informacji naruszyłoby prawa ich klientów lub kontrahentów bądź stanowiłoby naruszenie prawnie ustanowionych zobowiązań poufności. Przeprowadzając analizę, należy uwzględnić opinię służb prawnych instytucji lub eksperta ds. prawnych.

Tytuł V – Względy odnoszące się do oceny potrzeby ujawniania informacji częściej niż raz w roku

17. Wszystkie instytucje powinny ocenić potrzebę ujawniania niektórych lub wszystkich informacji wymaganych na podstawie tytułów II i III części ósmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013 z większą częstotliwością niż raz w roku w świetle kryteriów określonych w art. 433 rozporządzenia i zgodnie z procesem opisanym w tytule II niniejszych wytycznych.

18. Mimo że wszystkie instytucje mają obowiązek oceny potrzeby częstszego ujawniania informacji używając wszelkich właściwych narzędzi oceny w ramach elementów określonych w art. 433 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje powinny zwłaszcza ocenić potrzebę publikowania przez nie informacji z większą częstotliwością niż raz w roku, jeżeli w odniesieniu do nich ma zastosowanie jeden z następujących wskaźników:

- a) instytucja jest jedną z trzech największych instytucji w swoim rodzimym państwie członkowskim;
- b) wartość skonsolidowanych aktywów instytucji przekracza 30 mld EUR;
- c) średnia czteroletnia wartość aktywów ogółem instytucji przekracza 20% średniej czteroletniej PKB jej rodzimego państwa członkowskiego;
- d) całkowita wartość ekspozycji, o której mowa w art. 429 rozporządzenia 575/2013, przekracza 200 miliardów EUR lub równowartość tej kwoty w walucie obcej według referencyjnego kursu wymiany publikowanego przez Europejski Bank Centralny obowiązującego na koniec roku finansowego.

Tytuł VI – Informacje ujawniane przez instytucje korzystające z odstępstwa od ujawnienia

19. W przypadku gdy instytucja decyduje się nie ujawniać informacji lub nie wypełniać określonych wymogów, powołując się na nieistotność, powinna wyraźnie to stwierdzić.

20. W przypadku uznania informacji za zastrzeżone lub poufne zgodnie z procesem opisanym w tytule II i po uwzględnieniu właściwych elementów wyszczególnionych w tytule IV instytucje powinny przekazać następujące informacje:

- a) rodzaj informacji lub wymóg dotyczący ujawnienia, w odniesieniu do którego informacje uznano za zastrzeżone lub poufne na podstawie ostatecznej decyzji podjętej na zakończenie procesu;
- b) uzasadnienie nieujawnienia, tj. co uzasadnia sklasyfikowanie informacji jako zastrzeżonych lub poufnych;
- c) bardziej ogólne informacje dotyczące przedmiotu danego wymogu dotyczącego ujawnienia. Wspomniane informacje ogólne powinny zostać opublikowane w sposób umożliwiający właściwe ujawnienie, a jednocześnie respektujący poufny lub zastrzeżony charakter informacji (pominięcie nazw indywidualnych klientów, odpowiedni poziom zagregowania).

21. Informacje i wyjaśnienia opublikowane po skorzystaniu z odstępstwa w związku z zastrzeżonym i poufnym charakterem informacji powinny być wystarczające, by umożliwić użytkownikom pełne zrozumienie rozwoju sytuacji pod względem ryzyka w danym okresie. Skorzystanie z odstępstwa może wiązać się z zastosowaniem technik agregacji lub anonimizacji danych umożliwiających ujawnienie istotnych informacji bez obawy o naruszenie ich zastrzeżonego lub poufnego charakteru.

22. Instytucje mogą przekazywać informacje określone w niniejszym tytule bądź bezpośrednio w poszczególnych częściach poświęconych ryzyku środka publikacji, o którym mowa w art. 434 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, bądź w jednym miejscu w ramach tego środka.

Tytuł VII – Informacje ujawniane częściej niż raz w roku

23. Mimo że każda instytucja sama decyduje o rodzaju i stopniu szczegółowości informacji, jakie powinna ujawnić w celu skutecznego upublicznienia wiedzy o jej działalności i profilu ryzyka, instytucje, do których ma zastosowanie jeden ze wskaźników określonych w pkt 18, powinny uwzględnić ewentualną potrzebę ujawniania następujących informacji częściej niż raz w roku:

- a) informacje o funduszach własnych i właściwych współczynnikach wymaganych odpowiednio na podstawie art. 437 i art. 492 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w szczególności następujące informacje, zgodnie z definicjami zawartymi w

odpowiednich wierszach załącznika IV i V rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1423/2013 z dnia 20 grudnia 2013 r.:

- i. całkowita kwota kapitału podstawowego Tier 1, zgodnie z wierszami 6 i 29;
- ii. całkowita kwota kapitału dodatkowego Tier 1, zgodnie z wierszami 36 i 44;
- iii. całkowita kwota kapitału Tier 1, zgodnie z wierszem 45;
- iv. całkowita kwota kapitału Tier 2, zgodnie z wierszami 51 i 58;
- v. całkowita kwota kapitału, zgodnie z wierszem 59;
- vi. całkowita wysokość korekt regulacyjnych każdej łącznej kwoty kapitału, zgodnie z wierszami 28, 43 i 57;
- vii. współczynnik kapitału podstawowego Tier 1, zgodnie z wierszem 61;
- viii. współczynnik Tier 1, zgodnie z wierszem 62;
- ix. łączny współczynnik kapitałowy, zgodnie z wierszem 63.

b) Informacje wymagane na podstawie art. 438 lit. c) - f) rozporządzenia (UE) nr 575/2013:

- i. wartości aktywów ważonych ryzykiem i wymogów kapitałowych według rodzajów ryzyka określonych w art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- ii. wartości aktywów ważonych ryzykiem i wymogów kapitałowych według rodzajów ryzyka określonych w art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i według klas ekspozycji, o których mowa w art. 438 rozporządzenia.

c) informacje dotyczące wskaźnika dźwigni wymagane na mocy art. 451 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zwłaszcza następujące informacje określone w odpowiednich wierszach załączników I i II projektu wykonawczego standardu technicznego w sprawie ujawniania informacji dotyczącej wskaźnika dźwigni na podstawie art. 451 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013:

- i. kwota kapitału Tier 1 użyta jako licznik zgodnie z wierszem 20, wraz ze specyfikacją wymaganą w wierszu EU-23;
- ii. kwota całkowitej ekspozycji użyta jako mianownik zgodnie z wierszem 21;
- iii. uzyskany wskaźnik dźwigni zgodnie z wierszami 22 i EU-22a, jeżeli dotyczy.

- d) informacje dotyczące ekspozycji na ryzyko, zwłaszcza informacje ilościowe dotyczące modeli wewnętrznych wymagane na mocy art. 452 lit. d), e) i f) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oddzielnie dla ekspozycji, w przypadku których instytucje korzystają z własnych szacunków straty z tytułu niewykonania zobowiązania lub współczynników konwersji do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, i oddzielnie dla ekspozycji, w przypadku których nie korzystają z takich szacunków;
 - e) informacje dotyczące innych pozycji narażonych na częste zmiany i tych pozycji wchodzących w zakres części ósmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w zakresie których w okresie sprawozdawczym nastąpiły bardzo znaczące zmiany.
24. Instytucje powinny przekazywać dodatkowe informacje śródroczne, oprócz tych wyszczególnionych w pkt 23, jeżeli z oceny potrzeby ujawniania informacji wchodzących w zakres części ósmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013 częściej niż raz w roku wynika, że te dodatkowe informacje są niezbędne do przekazania uczestnikom rynku kompleksowych informacji o profilu ryzyka tych instytucji.
25. Informacje ujawniane przez instytucje zgodnie z ust. 23 i ust. 24 i z częstotliwością określoną w ust. 26 powinny być spójne i porównywalne na przestrzeni czasu.
26. Częstotliwość ujawniania powinna zależeć od kryteriów określonych w pkt 18 obowiązujących wobec instytucji, od których wymaga się wypełnienia obowiązków określonych w części ósmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013:
- a) instytucje, do których ma zastosowanie wskaźnik określony w ust. 18 pkt d), powinny przede wszystkim uwzględnić ewentualną potrzebę ujawniania:
 - i. informacji wyszczególnionych w ust. 23 pkt a), b) ppkt i., c) i e) z częstotliwością kwartalną;
 - ii. informacji wyszczególnionych w ust. 23 pkt d) i pkt b) ppkt ii. z częstotliwością półroczną;
 - iii. pełnego zestawu informacji wymaganych na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1423/2013 i projektu wykonawczego standardu technicznego w sprawie ujawniania informacji dotyczącej wskaźnika dźwigni określonego w art. 451 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 z częstotliwością półroczną.
 - b) instytucje, do których ma zastosowanie jeden z wskaźników określonych w ust. 18 pkt a) - c), powinny przede wszystkim uwzględnić ewentualną potrzebę ujawniania informacji wyszczególnionych w ust. 23 pkt a), b) ppkt (ii) i c) - e) z częstotliwością półroczną.

27. Informacje wyszczególnione w ust. 23 pkt a) i c) należy ujawniać przy użyciu formatów określonych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji nr 1423/2013 i wykonawczego standardu technicznego w sprawie ujawniania informacji dotyczącej wskaźnika dźwigni określonego w art. 451 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
28. Informacje, o których mowa w ust. 23, powinny być publikowane w związku z datą publikacji odpowiednio śródrocznego sprawozdania finansowego lub informacji śródrocznych, przy czym w odniesieniu do informacji, o których mowa w ust. 23 stosuje się przepisy art. 434 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z zastrzeżeniem niezbędnych zmian.
29. W przypadku gdy instytucje, w odniesieniu do których ma zastosowanie przynajmniej jeden ze wskaźników wyszczególnionych w ust. 18, decydują się nie ujawniać informacji wyszczególnionych w ust. 23 częściej niż raz w roku, powinny poinformować o tym fakcie przynajmniej w ramach publikacji corocznego dokumentu zawierającego informacje wymagane na podstawie części ósmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013, przedstawiając uzasadnienie tej decyzji.

Tytuł VIII – Postanowienia końcowe i wdrożenie

30. Właściwe organy krajowe powinny wdrożyć niniejsze wytyczne poprzez ich włączenie do swoich procedur nadzoru [w terminie sześciu miesięcy od opublikowania ich końcowej wersji].
31. Następnie właściwe organy krajowe powinny dopilnować, by instytucje w pełni przestrzegały niniejszych wytycznych w ramach wszystkich transakcji zawieranych po przyjęciu niniejszych wytycznych.